

*Obraz vyskočil rozmarně z rámu
a kašnou vodu už nikdo nevyčistí,
zelená náruč však zašeptá mu
útěšná slůvka o chladivém listí,
o láskách, co usínají za úsvitu,
o tajemství, co dutý pařez chová,
o kouzlu, co duši bez úkrytu
cupuje na kousky stále znova,
o kráse, co vrůstá rovnou do krve,
zítra i za roky, stejně jak poprvé.*